

Montauban 87

Des de la seva instauració l'any 1982 que tenia un gran interès per estar present en el Festival de Jazz de Montauban. Per diferents raons, no havia pogut fer realitat aquesta il·lusió. Però aquesta vegada em vaig proposar assistir-hi i així ha estat. Del set a l'onze de juliol he pogut gaudir d'una meravellosa experiència pel que fa referència a la música que des de sempre ha estat la meua devoció: el Jazz!

Montauban és una ciutat típicament francesa situada a uns cinquanta kilòmetres al nord de Toulouse, i aquest any ha estat la sisena vegada que celebren el seu Festival de Jazz. El Hot Club de França fou la força espiritual que el va promocionar l'any 1982 amb motiu del cinquantenari de la seva fundació.

Aquest és doncs el Festival del H.C.F. Podriem gairebé assegurar que aquesta és la única manifestació d'envergadura on el jazz autèntic, en comptes d'ésser reduït a poca cosa, com és normal a tot arreu, constitueix la totalitat del programa. Ha estat, és i serà la cita anual dels que estimen el jazz. No és solament una ocasió de situar als músics generosos davant d'un públic que els hi fa donar el millor d'ells mateixos, sinó també un important medi de divulgació i promoció del jazz.

Jimmy Woode amb Silvia "Kuumba" Williams

No sé com deu ser l'ambient jazzístic en aquesta ciutat durant la resta de l'any, però sí que he pogut comprovar, durant els cinc dies que ha durat el Festival, que el swing es palpa i es respira en tot moment pels carrers de Montauban.

Cal dir que a Montauban hi ha dos restaurants que, a més de servir uns menjars molt suculents, la clientela gaudeix de bon jazz interpretat per trios amb solistes

invitats. Són LA GRIGNOTIÈRE i TEMPS DES CERISES.

Cada dia el dinar a La Grignotière estava amenitzat per el Phonolite Trio. El contrabaix i el bateria complien bé la seva missió acompanyant a un pianista anomenat Denis Wenisch, d'un estil a la Fats Waller amb un swing extraordinari sobre temes com "Honeysuckle Rose", "I'm gonna sit right down and write myself a letter" o "Ain't Misbehavin". Els solistes invitats eren, un dia el saxofonista soprano i clarinetista Jimmy Domange, l'altra dia en Laurent Verdeaux, que precisament és el president de l'Associació Jazz a Montauban, a la corneta i un trio de saxofonistes molt inspirats.

Tot sopan al Temps des Cerises, amb taules al carrer d'Auriol, també es podia gaudir del jazz que interpretava el grup Blue Stompin, integrat per Jean-Marc Montoñs (p), Antoine Misorach (g), Georges Bonfils (b) i el pare del pianista a la bateria. Una interpretació del tema "Duke's Place" molt ben portada conjuntament i fraseig perfecte del pianista amb un swing extraordinari.

També tocaven als restaurants: Thierry Tocanne, pianista petersonià amb Georges Mégalos, guitarrista mongomerià, així com el pianista Alain Barrabes inspirat d'Erroll Garner i Duke Ellington.

Totes les tardes es podia escoltar jazz als carrers peatonals, interpretat per grups de música amateur i professionals tocant junts. Els grups de base eren: Fidgety Feet, Mississippi Jazz Band, Creole Chipsters, Banana Jazz i Tchoulak Stompers.

La gran sorpresa va ser veure i escoltar a Serge Krief, guitarrista virtuós i inspirat, impregnat de l'herència de Django Reinhardt, l'acompanyaven dos altres guitarristes i un contrabaix. També tocaven al carrer davant el restaurant Temps de Cerises i el swing que es produïa feia feliç tant a la clientela sentada a les taules com a tot aquell que passava pel carrer.

EL FESTIVAL AL TEATRE MUNICIPAL

Dimarts dia 7: Inauguració del festival per Monsieur Hubert Gouze diputat de l'Ajuntament, a les vuit del vespre, amb un "vi d'honor" servit a la sala del primer pis del propi teatre. A les 20,30 actuació a l'escenari de la Big Band de Montauban, composta de 17 músics sortits de la Société de Musique de la Villa, amb 4 anys d'existència i que saben interpretar a la perfecció arranjaments d'obres del Duke i el Count. A les 22 projecció de la pel·lícula "L'Aventure du Jazz",